

URINOTERAPIE

Urina (moč) je vynikající prostředek proti všem vnějším a vnitřním poruchám organismu. Moč není lék na jednotlivé nemoci, je to univerzální lék pro udržení či obnovu zdraví celého organismu. Je to lék nejen na akutní nemoci, ale i na chronické; lék, který nemá vedlejší účinky!

Moč obsahuje kompletní informaci o stavu našeho těla, tedy jakákoli nemoc se okamžitě odráží v moči. Proto její zpětné použití (například vypití) funguje jako zpětná vazba pro získání informací, kde a co je v nepořádku v našem organismu, a tak se moč stává zrcadlem lidského organismu a zároveň nejčistším homeopatikem – moč je univerzální a zázračné homeopatikum přesně šité nám na míru.

Lidský organismus velmi rychle reaguje na každou chorobnou změnu tím, že produkuje své vlastní léky (nepřeberné množství protilátek, hormonů, enzymů), které v daném okamžiku potřebuje pro své uzdravení. Tyto látky jsou také vylučovány močí, proto její zpětné zavedení do organismu – třeba vypitím – působí jako přirozená vakcinace, která řídí a reguluje funkce látkové výměny a bojuje s nemocí.

Moč odstraňuje nánosy a rozpouští usazeniny uvnitř našeho organismu. Soli v moči aktivně pohlcují kyseliny, čímž odstraňují možné zárodky nemocí, a zároveň nám tyto soli (elektrolyty) aktivují enzymatické procesy, což je velmi prospěšné pro nemocné a staré lidi, neboť u nich jsou enzymatické procesy zpomalené. Moč tím, že obsahuje étericko-sirné kyseliny, v našem organismu drobí kameny a vypuzuje písek. Čpavek v ní obsažený vytěsňuje toxiny a tím spouští očišťovací proces; kyselina močová v ní obsažena eliminuje volné radikály v lidském organismu. Účinky moči jsou protibakteriální, protivirové, protiplísňové a protinádorové. Zlepšuje trávicí procesy, rozpouští tromby v krvi, potlačuje záněty. Moč funguje jako dokonalý odvodňovací prostředek, takže organismus zbavuje přebytečné vody, zamezuje vzniku otoků a snižuje krevní tlak. Zlepšuje nám též imunitu.

Zpočátku moč očišťuje organismus a odstraňuje překážky (hleny, usazeniny, rozpouští soli aj.), aby následně začala uzdravovat celý organismus (obnova životně důležitých orgánů a jejich obalů, obnova sliznice aj.).

Co je moč a z čeho se skládá tato zázračná tekutina?

Moč je nejkomplexnější tělesná tekutina; roztok, který si podle vlastních potřeb vytváří náš organismus. Moč se nám vytváří filtrací krve v ledvinách. Krev je vytvořena z krevní plazmy (55 %) a z krevních buněk (45 %), jež má celkový objem 5 až 6 litrů na dospělého člověka. Krev nám ledvinami mohutně proudí (litr až litr a půl za minutu) a je tak filtrovaná. Vzniklá moč v tuto chvíli je nazývána jako primární moč a je to vlastně filtrát krevní plazmy, neboť všechny krevní buňky se po profiltrování vracejí zpět do oběhu. Primární moči se vytvoří 170 až 180 litrů za 24 hodin, která je zpětně vstřebávaná a pouze zlomek této tekutiny (zhruba litr až dva litry) směřuje do močového měchýře (pojme 500 ml až 700 ml) a odtud močovou trubicí ven z těla. A tak nám moč obsahuje především vodu (více jak 95 %), zbytek tvoří organické, anorganické a biologické látky: přebytečné vitaminy rozpustné ve vodě, soli kyseliny močové, chloridy, sírany, fosforečnany, uhličitany, močovinu (vzniká jako odpadní látka při látkové přeměně bílkovin), kyselinu močovou, hormony, čpavek, enzymy aj.

Jak jsme si již vysvětlili, moč se skládá hlavně z vody, obsahuje více jak 95 % vody. Jenže tato voda není stejná jako voda v přírodě. Voda v přírodě má molekuly rozloženy neuspořádaně, kdežto voda obsažená v těle má své uspořádání ve formě tekutých krystalů. Když se napijeme čisté vody, tak se tato voda musí v těle uspořádat do formy tekutých krystalů a přizpůsobit se tak tělu, a teprve potom je tato voda vhodná k práci pro organismus. A tak hlavní složka v moči – voda – nese kompletní informaci o organismu, neboť je známá tím, že přijímá do sebe informace a umí je přenášet. Tato voda je filtrátem z krve, která prochází každou buňkou těla, tedy disponuje úplnými informacemi o stavu těla. A tak po vypití moči, kde je zakódovaná skrytá nebo už propuklá nemoc někde v

organismu, dochází k vyhledání zdroje nemoci díky informacím, které voda v moči nese a k jejímu zneškodnění na bázi homeopatického principu – léčit podobné podobným. Moč nám tak slouží jako nositelka informací o stavu našeho těla. Tyto informace vypitím moči spustí vylučování určitých aktivních enzymů, hormonů a aktivují imunitní systém, a tak dochází k reakci v těle s cílem obnovit zdraví. Moč je zkrátka spouštěč samoléčby, a proto je úžasnou a nenahraditelnou tekutinou.

Následuje vysvětlení pojmu homeopatie. Název pochází z řečtiny a je složen ze dvou slov: homeo znamenající stejný, podobný a pathos znamenající nemoc, bolest. Tedy nemoc se léčí podáním zředěné nemoci samotné, léčení na principu rezonance: podobné/stejně léčí, uzdravuje podobné/stejně. Co se týká homeopatie a naší moči, funguje to takhle. Při nemoci tělo produkuje určité „jedy“ – vlastní „jedy“ –, které nejsou tělu cizí, ale jsou jeho produktem, který hraje důležitou roli v obnově zdraví, vnitřní rovnováhy. Tyto jedy jsou reakcí na určitou nemoc a vytváří se v organismu v nepatrném množství. Následně jsou tyto jedy vylučovány močí, která se zpětným použitím, stává lékem – homeopatikem.

Dalším aspektem konzumace moči je Agadžaňanův efekt (pojmenováno podle ruského virologa). V čem spočívá tento efekt? Vezmou se dvě stejné buňky živé tkáně. Vzájemně se izolují tak, že jedna na druhou stále „vidí“. Čili má o přítomnosti té druhé určitý přehled. Na jednu z buněk se přidá pro buňku smrtelný prostředek a ona uhynie. Před smrtí vyše do okolí přes své ultrafialové záření svoji „poslední depeši“. Živá buňka v tomto případě zachytí tento ultrafialový signál a sama také uhynie. Byly provedeny stovky opakování tohoto pokusu, ale vždy se stejným výsledkem. A jak to souvisí s naší močí? Vpravíme-li do našeho těla opakovaně moč, dostanou se spolu s ní do organismu i vyloučené buňky nemoci či mikroby infekcí našeho vlastního těla. V reakci na to se však buňky nemoci v našem těle, popřípadě živé mikroby v našem těle dostávají do šoku a hynou. Tento proces ničení nezdravých buněk v těle se může týkat i nádorových buněk. Opakované použití onkologických buněk způsobuje paniku mezi živými rakovinnými buňkami či patogenními mikroby a ty – podle Agadžaňanovy studie – umírají.

K prevenci či léčbě používáme svoji moč, neboť obsahuje protilátky, hormony či jiné látky ušité na míru pro náš organismus pro momentální potřebu. Při nemocech se v moči vyskytují látky, které se normálně nevyskytují u zdravého člověka, což jsou právě ty homeopatické látky, které potřebujeme přijmout pro zneškodnění nemoci, a proto se používá vlastní moč. Je důležité zopakovat, že v moči nemocného jsou přítomny látky, které si tělo tvoří pro boj s nemocí, a proto jejím vypitím získáváme lék.

V těžkých výjimečných případech lze použít dárcovskou moč. U dárcovské moči se řídíme pravidlem stejného pohlaví (muž muži, žena ženě), neboť mužský a ženský organismus mají rozdílnou tvorbu hormonů a jiný magnetismus.

Nejlépe používáme ranní moč, protože jsou v ní zakódované informace o nemoci v organismu a je plná hormonů a celkově je koncentrovanější. Moč lze použít k pití, k obkladům, ke kloktání, výplachu nosu, výplachu úst, k masážím, do klystýru, vpichování pod kůži, nakapání do očí, nakapání do uší, inhalaci aj. Moč se odebírá tak, že nejdříve ji necháme první tři sekundy odtéct, a teprve pak začneme sbírat či používat moč k našim účelům.

Strava má vliv na chuť moči, tedy svým stravováním můžeme do určité míry ovlivnit její chuť. Většinou má moč chuť nahořklou, mírně slanou. Komu vadí chuť moči, může do ní přidat pár kapek Propolisu, který nejen tlumí její chuť, ale i umocňuje její léčebný efekt.

Praktické použití moči

Vždy platí, že aplikujeme moč tak dlouho, dokud nemoc neodezní.

Použitím čerstvé moče se rozumí ještě teplá moč, nenecháváme ji vychladnout, neboť ochlazováním se začíná moč chemicky měnit.

Pití moči

Čerstvou moč pijeme jako prevenci jednou denně nalačno 100 ml, nejlepší je ranní moč. Pro odstranění určitých nemocí (žaludeční vředy, jaterní nemoci, žlučnickové kameny, ledvinové nemoci a ledvinové kameny či písek, při hormonálních poruchách, k očištění zažívacího traktu, pro lepší fungování žaludku aj.) pijeme 3x denně nalačno po 100 ml nejlépe půl hodiny před jídlem, anebo dvě hodiny po jídle. Při pití moči dochází k očištění a léčbě úst, jícnu, žaludku (zbavuje ho povlaků, polypů), tenkého střeva. Z tenkého střeva se vstřebává do krve, kterou zároveň ředí, a odtud vstupuje do jater (také pročistění žlučových cest) a pak do celého těla, kde ovlivňuje všemožně chod celého organismu (od hormonální tvorby až po porušené tkáně). Posledním orgánem v řetězci očisty a léčby vypitou močí jsou ledviny.

Obzvláště výhodné je pít čerstvou moč při vysokých teplotách, chřipce, angíně a dalších nemocech, kdy je organismus oslaben. V těchto případech se doporučuje úplně přestat jíst a začít pít veškerou moč, neboť všechny látky v moči jsou v rozloženém stavu a jejich zpětným příjmem se organismus vyživuje, aniž by k tomu spotřeboval energii na štěpení živin, a tak nedochází k energetickým ztrátám a tělo tak veškerou energii vrhá na své léčení.

Proplachování močí

Čerstvou močí proplachujeme ústa ráno a večer zhruba 5 minut, čímž se ústa dezinfikují, potlačuje se kazivost zubů, zpevňuje se zubní sklovina, dochází k ozdravnému procesu kořenů zubů a k eliminaci zánětů dásní. Vyplachováním zabráníme hromadění a zahnívání potravy pod moustky. Při škrábání v krku či při angíně můžeme přidat kloktání, čímž se očišťují i mandle.

V rámci ranní hygieny můžeme místo proplachování nosu slanou vodou použít naši ranní moč, tedy naplníme koněvku lóta močí a propláchneme obě nosní dírky. Nemusíme močí proplachovat denně nosní dírky, stačí obden. V případě nemoci proplachujte několikrát za den. Takto dochází v nosu k odstranění hlenu, eliminují se viry a bakterie, zamezuje se otokům sliznice a v neposlední řadě se zlepšuje dýchání.

Přidáním čerstvé moči do klystýru si můžeme propláchnout tlusté střevo. Čerstvou moč použijeme v objemu zhruba 300 ml až 500 ml na litr vody, čímž dostaneme nálev o objemu 1300 ml až 1500 ml. Tento nálev nám očistí střevní stěny, obnoví poškozenou střevní sliznici, zničí parazity žijící v tlustém střevě a podpoří tak obranyschopnost organismu.

Pro odstranění letitých nánosů v tlustém střevě či k odstranění polypů můžeme použít 3 dny starou moč. Starou moč skladujeme nejlépe v láhvích při pokojové teplotě (20 °C) v temnu. Do litrového klystýru přidáme 150 ml této staré moči.

Samozřejmě, že v případě potíží můžeme provádět i výplachy pochvy. Provádíme několikrát denně čerstvou močí. Pomoci si můžeme zaváděním tampónů namočených v čerstvé moči, které vyměňujeme po 4 hodinách. Další možností je zavedení tampónu přes noc.

Miniklystýry

Pomocí balónkového klystýru můžeme vstříknout 10 až 150 ml čerstvé moči přímo do tlustého střeva, kde necháme tuto moč vstřebat. Tedy po aplikaci miniklystýru nejlépe ležíme, aby se moč vstřebala. Nejlépe se miniklystýr provádí po vyprázdnění střeva, tedy v době, kdy z nás odešla stolice. Tato metoda je velmi vděčná nejen u malých dětí, ale i větších dětí pro zlepšení jejich stavu při vysokých horečkách, při infekcích, virózách aj. U kojenců regulujeme množství vstříknuté moči od 1 do 10 ml, u batolat 5 až 10 ml, u větších

děti 10 až 50 ml. Tuto metodu používáme také u dospělých, kteří mají nepřekonatelný odpor k pití moči, tam se množství pohybuje od 50 ml do 150 ml. Miniklystýry provádíme třikrát denně až do zlepšení nemoci.

Kapání

Při onemocnění očí kapeme čerstvou urinou do očí. Stačí jedna až dvě kapky do každého oka. Při této proceduře platí zákaz kapání čerstvé moči do očí u lidí, kteří mají pohlavní nemoc zvanou kapavka.

Při onemocnění uší můžeme kapat po 5 kapkách do každého ucha několikrát za den.

Obklady a masáže

Kousek látky namočíme do moči a přiložíme na místo. Tento obklad udržujeme stále vlhký přiléváním další moči. Většinou se přikládá obklad od 20 minut až po dvě hodiny. Takto můžeme použít na opařeniny, spáleniny, řezné rány, škrábance, bulky, boule, otoky aj. Pro přikládání můžeme použít odličovací tampóny či pro zasunutí dovnitř do těla můžeme použít menstruační tampóny. Močový zábal je úspěšný v tom, že nejen vytahuje z těla škodliviny, ale zároveň dodává, vyživuje ono místo živinami, hormony aj. Můžeme používat čerstvou moč, ale i starou 3 dny, anebo je obě kombinovat. Starou moč skladujeme nejlépe v láhvích při pokojové teplotě (20 °C) v temnu.

Pro masáž použijeme čerstvou moč, anebo starou 3 dny tak, že ji nalijeme do lavoru, do kterého ponořujeme ruce a nabíráme do dlaní moč a třeme potřebné místo, až jsou dlaně teplé. Poté nabereme další porci moči a znovu vtíráme moč, až jsou dlaně opět teplé. Moč se nechá 5 minut zaschnout a pak se smyje teplou vodou zakončenou poslední vodní vlnou, která je ze studené vody. K umytí použijeme pouze vodu bez mýdla.

U popálenin a opaření ihned několikrát polijeme zasažené místo čerstvou močí. Zabráníme tak vzniku puchýřů a zakrátko přestane pálení a bolení, které doprovází tato zranění. U popálenin ještě navíc zabráníme vzniku jizev.

Inhalace

Inhalace jsou velmi užitečné při astmatu, zánětu průdušek a průdušnic, při alergiích. Inhalujeme 10 až 15 minut inhalátorem, anebo klasickou metodou, že do hrnce nalijeme půl litru vařící vody, přidáme 200 ml čerstvé moči, nad hrnec nakloníme hlavu, kterou přetáhneme velkým ručníkem a nasáváme výpary 10 až 15 minut.

Moč pro kosmetické užití

Čerstvou moč můžeme použít i jako kosmetický přípravek a to tak, že s ní provádíme masáž, anebo ji vtíráme lehce do kůže (třeba do kůže obličeje). Moč se nechá 5 minut zaschnout a pak se smyje teplou vodou zakončenou poslední vodní vlnou, která je ze studené vody. K umytí použijeme pouze vodu bez mýdla.

Další možností je koupel. Zadržíme v sobě co nejvíce moči, kterou pak vymočíme do vany a připustíme tolik vody, kolik potřebujeme ke koupeli. Koupeme se tak dlouho, jak je nám to příjemné.

Vpichování moči pod kůži

Čerstvá moč je sterilní (vyjma případu, kdy močové cesty jsou postiženy zánětem) a pokud vypláchneme vařící vodou nádobu, do které chytáme moč, pak jsme hygieně učinili

zadost. Muži mohou načůrat moč přímo do stříkačky. Takto připravenou moč ještě teplou vpichujeme pod kůži, ne do svalu. Je to jako při cukrovce: v oblasti břicha či stehna uchopíme kůži mezi prsty a oddálíme ji povytažením od svalu a do takto připravené kůže, kterou jsme předtím dezinfikovali, vpíchneme moč. Množství je různé podle různosti nemoci a jejího stupně pokročilosti, ale většinou se pohybuje v rozmezí 0,5 ml až 5 ml. Po vpíchnutí moči dochází k jejímu postupnému vstřebávání. Tato metoda je velmi účinná, neboť moč se ihned dostává do krve a spouští se tak imunitní reakce. Při akutním onemocnění dochází po vpichu moči k okamžité úlevě, snížení teploty a zmírnění bolesti.

Moč a půst

Půst spojený s pitím vlastní moči nás očistí od hlavy k patě bez vedlejších účinků. Výhoda tohoto půstu oproti běžnému půstu s pitím vody je v rychlosti všech stádií při průběhu půstu. Jinými slovy: pití moči urychluje veškeré etapy půstu. Dochází k rychlejšímu odstranění usazenin, přechod na vnitřní výživu přichází dříve stejně jako obě překyselení organismu, které přicházejí o tři až pět dnů dříve a jsou mírnější. Půst s pitím moči urychluje půstní procesy, a tak nám podstatně zkracuje potřebnou dobu držení půstu. Celkově nám pití moči při půstu zmírňuje běžné potíže, které se vyskytují při držení půstu s pitím vody, prohlubuje očistu organismu a regeneruje poškozené sliznice a orgány.

Při tomto půstu je možné praktikovat i pití veškeré moči, jinak se pije třikrát denně 200 ml. Samozřejmě, že vedle konzumace moči, během dne popijíme i vodu. Příjem vody je důležitý, neboť navodí potřebné změny k přechodu na vnitřní výživu.

Moč též můžeme přidávat do klystýru během půstu a vyplachovat si s ní ústní dutinu. Spojení půstu s pitím moči je nejúčinnější přirozený prostředek k obnovení fyzické a duševní rovnováhy. Tento typ půstu napomáhá obnovit informačně-energetický základ člověka. Tělo si zkrátka najde svou rovnováhu a uzdraví se.